

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **J. S.**, zastoupen JUDr. Františkem Grznárem, advokátem se sídlem Paroubkova 228, Domažlice, proti žalovanému: **Okresní soud v České Lípě**, se sídlem Děčínská 390/2, Česká Lípa, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 10. 1. 2017, č. j. 59 A 103/2016 - 33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal žalovanému žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Protože žalovaný podle žalobce na žádost neposkytl odpověď, domáhal se žalobou podanou u krajského soudu ochrany proti nečinnosti žalovaného.

[2] Žalobce byl v řízení o žalobě vyzván k zaplacení soudního poplatku. Na tuto žádost reagoval žádostí o osvobození od soudních poplatků, které v záhlaví uvedeným usnesením nebylo vyhověno. Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále „stěžovatel“) dne 25. 1. 2017 kasační stížnost.

[3] Dne 31. 1. 2017 doručil stěžovatel krajskému soudu zpětvzetí žaloby, neboť mu žalovaný poskytl požadované informace. Nejvyšší správní soud proto vrátil krajskému soudu spis k vyřízení věci. Krajský soud usnesením ze dne 14. 2. 2017, č. j. 59 A 103/2016 - 50, řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti zastavil; toto usnesení nabylo právní moci 15. 2. 2017.

[4] Nejvyšší správní soud se v důsledku zastavení řízení o žalobě před krajským soudem musel zabývat otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení o kasační stížnosti stěžovatele proti v záhlaví uvedenému usnesení.

[5] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

[6] Za základní podmínku přezkoumání zákonnosti usnesení krajského soudu o nepřiznání osvobození od soudních poplatků v řízení o žalobě je nutné považovat trvání tohoto řízení a s ním související poplatkové povinnosti. Kasační stížnost byla podána v době, kdy řízení o žalobě před krajským soudem stále běželo a kdy stěžovatele stíhala poplatková povinnost. Avšak ještě než Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl, řízení o žalobě bylo zastaveno. Stěžovatelova poplatková povinnost v důsledku zastavení řízení odpadla, v důsledku čehož odpadl také předmět řízení o kasační stížnosti. Zastavení řízení o žalobě tak představuje neodstranitelný nedostatek podmínky řízení o kasační stížnosti spočívající v neexistenci předmětu řízení o kasační stížnosti.

[7] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120, neboť ještě před rozhodnutím o kasační stížnosti odpadly podmínky řízení o ní.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2017

Mgr. David Hipšr
předseda senátu